

jfr. rigsdagstidende 1942 — 43 tillæg A. sp. 3341.

Man har ikke fundet grundlag for nu at foreslå regler herudover.

ad 4. I henhold til loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige og i henhold til ulykkesforsikringsloven ydes der kun begravelseshjælp, for så vidt døden er forårsaget af ulykkestilfældet, men til gengæld ydes hjælpen, uanset om der foreligger trang. Efter den sønderjydske krigsinvalidelov ydes der begravelseshjælp til invaliders efterladte eller andre, der har bekostet begravelsen uanset dødsårsagen, men til gengæld kun for så vidt udgiften ikke kan afholdes af afdødes efterladeskaber; der kan ydes indtil 400 kr. De tilsvarende beløb efter ulykkesforsikringsloven og loven om invaliderente til militære værnepligtige har hidtil udgjort henholdsvis 180 kr. og indtil 400 kr., men ved de seneste ændringer er disse beløb forhøjet til henholdsvis 350 kr. og indtil 600 kr.

Forslaget går ud på, at der på tilsvarende måde som efter loven om invaliderente til militære værnepligtige altid skal ydes indtil 600 kr. i tilfælde, hvor døden er indtrådt som følge af den pådragne invaliditet. Hvor døden ikke er en følge af invaliditeten, har man ment at måtte fastholde det hidtidige princip, men med en maximumgrænse på 600 kr.

Om de merudgifter, der vil blive en følge af forslaget, er det ikke muligt at udtale sig med bestemthed, men invalidenævnet har oplyst, at der i årene 1942—43 — 1946—47 afgik ialt 207 krigsinvaliditer ved døden, og at der blev ydet begravelseshjælp til et samlet beløb af ca. 27 000 kr. Såfremt nærværende forslag havde virket for den samme periode, ville begravelseshjælpen under forudsætning af, at døden i alle tilfælde var indtrådt som følge af den pådragne invaliditet, have udgjort ca. 124 000 kr.

Begravelseshjælpens maximum er foreslået underkastet pristalsregulering på tilsvarende måde som de øvrige ydelser efter loven.

ad 5. Socialministeriet har anset det for rimeligt, at dagpengene fastsættes til samme procent af grundbeløbene efter § 6 som hidtil, hvorhos man har foreslået, at også dagpengene underkastes pristalsregulering.

Merudgiften ved forslaget kan anslås til ca. 7 000 kr. årlig.

ad 6 og 7. Efter de nugældende regler tilstås den normale enkeforsørgelse efter § 21

enker efter personer, der er dræbt eller dødeligt såret under krigstjenestens udførelse og enker efter krigsinvaliditer, hvis død skyldes en ved militærtjenesten under krigsforhold pådragen lidelse, dog kun såfremt ægteskabet er indgået før mandens fyldte 60. leveår, og ikke på hans dødsleje.

Ved lovændringen pr. 15. april 1935 blev endvidere den nugældende bestemmelse i § 21, a 3, indsat om, at der i trangtilfælde kan tilstås enker efter krigsinvaliditer, som har oppebåret forsørgelse i henhold til lovens § 6 for en erhvervsindskrænkning på mindst 50 pct., men hvis død ikke skyldes krigsinvaliditeten, en forsørgelse, der dog ikke kan overstige  $\frac{2}{3}$  af den normale enkeforsørgelse, jfr. herom nærmere bemærkningerne til lovforslaget vedrørende fornævnte lov af 15. april 1935, rigsdagstidende 1934—35, tillæg A, spalte 4688.

Socialministeriet har ikke fundet anledning til at stille forslag herudover.

ad 8. Socialministeriet har ikke fundet grundlag for at stille forslag om, at der ydes brændsels- og beklædningshjælp til krigsinvaliditerne og enkerne. Man skal herved henvise til, at de nævnte ydelser er ganske specielle for alders- og invaliderentemodtagere, og at der ved fastsættelsen af grundrenterne i folkeforsikringsloven er taget hensyn til brændsels- og beklædningshjælpen.

ad 9. Socialministeriet har ikke fundet anledning til for den heromhandlede gruppe af invaliditer at ændre folkeforsikringslovens almindelige regler, hvorefter kravet om optagelse i den offentlige sygeforsikring som nydende eller bidragydende medlem er en betingelse for at få aldersrente. Man skal dog henvise til det fremsatte lovforslag om ekstraordinær adgang til at få tillagt aldersrente uanset manglende medlemsskab af en anerkendt sygekasse, et forslag, der formentlig også vil få betydning for en del af de sønderjydske krigsinvaliditer.

ad 10. De nugældende regler i § 8, stk. 4 og 5 blev efter foreningens ønske indsat i loven ved lov af 4. april 1932.

Invaliderrådet har udtalt, at rådet, selv om rådet må anse det for principielt betænkeligt at fravige de i loven fastsatte kriterier for tilståelse af hjælpeløshedstillægget, dog efter omstændighederne ikke skal udtale sig imod, at foreningens forslag imødekommes, navnlig også under hensyn til, at den økonomiske rækkevidde for staten formentlig bliver af uvæsentlig betydning.